

Bligen-Finecke: Efterat den ærede Minister har udtalt, at vi ikke i denne Session kunne vente at faae Loven gennemført, har jeg kun ganske faa Bemærkninger at gjøre til det Afsnit, der nu er under Forhandling. Der er talt om, hvorvidt det vilde være rigtigt at give Landbosforeningerne fri Raadighed over det Beløb, der skal anvendes til Uddeling af Præmier, eller om man skulde indskrænke deres Raadighed saaledes, at ibetmindste Halvdeelen af Beløbet skulde anvendes til Præmier for Hingste. Efter min Mening er det fuldkommen feilagtigt at knytte nogen Betingelse til den Maade, hvorpaa Landbosforeningerne skulle fordele disse Penge; thi dersom man overhovedet har den Tillid til disse Foreninger, at de kunne fordele Noget af Midlerne, saa maa man have ligesaa megen Tillid til dem med Hensyn til den øvrige Deel. Er man af den Mening, at det er forstandigt at betro dem Uddelingen af Præmierne, saa indseer jeg ikke, hvorfor man skulde have Grund til at troe, at de skulde handle forstandigere med den ene Halvdeel end den anden Halvdeel af det dem tilstaaede Beløb. Jeg troer, at man ganske kan overlade til Landbosforeningerne, hvorvidt de efter de locale Forhold maatte finde, at der fortrinnsviis er Anledning til at anvende Midlerne til Dyrerog eller til Hestavl; det bør efter min Formening være overladt til de vedkommende Mænd, hvis man overhovedet har den Tro, at man kan overlade dem Noget. Det andet Punkt er det, at Ministeren har udtalt sig for, at det var rigtigt at knytte Tilslæbelsen til at maatte concurrere om Præmien dertil, at Vedkommende, som æffede Præmie, tillige var Medlem af vedkommende Landbosforening. Det er efter min Mening fuldkommen forkeert. Naar Staten ellers udsætter Præmie i et eller andet Diemed, f. Ex. for Malerier eller for hvilke somhelst andre Frembringelser, knytter den aldrig den Betingelse dertil, at Vedkommende skal være Medlem af et eller andet Selskab eller nogen Forening; men den Betingelse, som knyttes til Præmien, er, at Vedkommende har leveret det bedste Arbejde; den, der gjør det, faaer Præmien. Efter min Formening bør ogsaa den, der paa Dyret præsterer den bedste Hingst, have Præmien, hvad enten han

hører til en Landbosforening eller ikke. Naar sagen, hvorfor Staten giver Midler til vedkommende Landbosforeninger, er ikke den at belønne dem, fordi de udsætte Præmier, eller give dem Midler til at kunne gjøre det, men fordi Staten i den Omstændighed, at vedkommende Forening selv tilskyder Penge, finder Grund til at antage, at de Mænd, der offrer Noget af deres egne Midler i dette Diemed, maa være værdige til at uddele Noget af Statens. Jeg troer ikke, man gjør Ret, i at udelukke Statsborgerne fra ligelig Andeel i og Afgang til at concurrere om de Præmier, Staten udsætter. Jeg ved meget vel, at en saadan indskrænkende Bestemmelse som den, her er foreslaaet, vil være tjenlig til at styrke Landbosforeningerne; det vil for Mange være en Opfordring til at gaae ind i en Landbosforening, og jeg ønsker for mit Vedkommende, at disse Foreninger maae blive meget stærke, og at Mange maae gaae ind i dem; men jeg troer, at det, som her er bragt i Forslag, ikke er gavnligt og endogsaa er uretsferdigt. Jeg skal indskrænke mig hertil; da den Omstændighed, at Loven ikke kan komme ud i denne Samling, gjør det efter min Formening unyttigt at tale vidtløftigt om andre Punkter af mere underordnet Betydning.

Ordførelsen: Ifølge de Forhold, under hvilke vi behandle denne Sag, og ifølge den Udtalelse, der fremkom fra den ærede Indenrigsminister, troer jeg, at Thinget vil være enigt med mig i, at jeg kun siger et Par Ord og kun holder mig til de vigtigere Punkter, der komme under Afstemning, og ikke indlader mig paa at forsøge paa at imødegaae Alt, hvad der fra forskjellige Sider er fremkommet; ligesom at jeg heller ikke indlader mig paa at udtale mig imod de mindre væsentlige Mindretalsforslag, der ere stillede; thi derved vilde jeg kun spille Tiden til ingen Nytte. Den ærede Minister ligesom ogsaa et Par Medlemmer af Thinget have undret sig over, at hele Udvalget, uagtet det synes at fremgaae af Betænkningen, at ibetmindste endeel af dets Medlemmer holdt paa en Institution som et Landstutteri, har kunnet komme til det Resultat at foreslaae, at Landstutteriet skal ophæves. Jeg skal hertil bemærke, at vi jo i Betænkningen have frem-